

مقایسه کارایی عصاره دانه مورینگا اولیفرآ و پلی آلومینیم کلراید در حذف کدورت آب

بیژن بینا^۱ عباس شاهسونی^۲
غلامرضا اصغری^۳ اکبر حسن زاده^۴

(دریافت ۸۵/۶/۱۵ پذیرش ۸۵/۱۲/۱۷)

چکیده

فرآیندهای انعقاد و لخته‌سازی از مهم‌ترین فرآیندها در تصفیه‌خانه‌های آب می‌باشند. در ایران برای فرآیند انعقاد از نمک‌های فلزی سولفات آلومینیم و کلرید فریک استفاده می‌گردد. در طی سالهای اخیر از ماده منعقد کننده پلی‌آلومینیم کلراید در تصفیه‌خانه آب بابا شیخعلی استفاده می‌گردد. استفاده از منعقد کننده‌های سنتزی از لحاظ جنبه‌های بهداشتی و هزینه‌های اقتصادی در کشورهای در حال توسعه مقرون به صرفه نمی‌باشد. هدف از این مطالعه مقایسه کارایی دو منعقد کننده پلی آلومینیم کلراید و عصاره دانه مورینگا اولیفرآ به عنوان مهم‌ترین منعقد کننده طبیعی شناخته شده، می‌باشد. مورینگا اولیفرآ در مناطق جنوبی کشور ایران به گز روغنی معروف است. یک گونه از این درخت به نام مورینگا پرجنریا (خار عروس) بومی کشور ایران است. این مطالعه در مقیاس آزمایشگاهی بر روی آب مقطر حاوی کدورت مصنوعی کائولین انجام گردید. آزمایش‌ها در چهار محدوده کدورت ۱۰، ۵۰، ۵۰۰، و ۱۰۰۰ NTU و چهار محدوده pH، ۵، ۶، ۷ و ۸ با استفاده از دستگاه جار انجام گردید. عصاره دانه مورینگا اولیفرآ در غلظت بهینه ۳۰-۱۰ میلی‌گرم بر لیتر و pH بهینه برابر با ۶-۸ به ترتیب قادر به حذف ۵۵، ۸۹، ۹۷ و ۹۸ درصد کدورت‌های فوق می‌باشد. پلی آلومینیم کلراید در غلظت بهینه ۳۰-۲۰ میلی‌گرم بر لیتر و pH بهینه برابر با ۸ قادر به حذف ۸۹، ۹۵، ۹۸ و ۹۹ درصد از کدورت‌های فوق می‌باشد. عصاره دانه مورینگا اولیفرآ تأثیر اندکی بر pH دارد و در حذف کدورت‌های بالا نسبت به کدورت‌های پایین کارایی بیشتری دارد. کارایی پلی آلومینیم با کاهش pH کاهش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی: کدورت، مورینگا اولیفرآ، پلی آلومینیم کلراید، انعقاد، لخته‌سازی.

Comparison of Water Turbidity Removal Efficiencies of *Moringa oleifera* Seed Extract and Poly-aluminum Chloride

Bijan Bina¹ Abbas Shasavani²
Gholamreza Asghare³ Akbar Hasanzade⁴

(Received Sep. 6, 2006 Accepted Mar. 8, 2007)

Abstract

Coagulation and flocculation are essential processes in water treatment plants. Metal salts such as aluminum sulphate and ferric chloride are commonly used in the coagulation process in Iran. Poly-aluminum chloride (PAC) has been used recently in Baba-Sheykhali Water Treatment Plant in Isfahan. Synthetic coagulants have health problems associated with them and are additionally uneconomical for use in developing countries. In this study, PAC and *Moringa oleifera* seed extract were compared for their efficiency as coagulants. *Moringa oleifera*, locally called "oil gaz" in Iran, grows in southern parts of Iran. One variety of this tree, *Moringa progeria*, is indigenous to Iran. For the purposes of this study, lab experiments were performed using distilled water containing synthetic caoline. Four turbidity levels of 10, 50, 500, and 1000 (NTU) and four pH levels of 5,

1- Professor of Environmental Health, Isfahan University of Medical Sciences

2- PhD Student of Environmental Health, Tehran University of Medical Sciences, Shasavani@hlth.mui.ac.ir

3- Assoc. Prof. of Pharmacology, Isfahan University of Medical Sciences

4- Faculty Member, Department of Environmental Health, Isfahan University of Medical Sciences

۱- استاد دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

۲- دانشجوی دکتری بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ahsavani@hlth.mui.ac.ir

۳- دانشیار گروه فارماکولوژی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

۴- عضو هیئت علمی دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

6, 7, and 8 were used for the jar test. It was found that *oleifera* seed extract was capable of removing 98, 97, 89, and 55% of the turbidity in the four experiments at optimum concentration levels of 10-30 (mg/l) for all four pH levels of 6 to 8, respectively. PAC, in contrast, removed 99, 98, 95, and 89% of the turbidity at optimum concentrations of 20-30 (mg/l) for a pH level of 8. The results indicate that *Moringa oleifera* seed extract has little effect on pH level and enjoys higher removal efficiency for higher turbidity levels. Reducing pH level decreased PAC turbidity removal efficiency.

Keywords: Turbidity, *Moringa oleifera*, PAC, Coagulation, Flocculation.

۱- مقدمه

حدود یک میلیارد نفر از مردم دنیا فاقد آب آشامیدنی سالم هستند. سالانه بیش از ۶ میلیون نفر (حدود ۲ میلیون کودک) در اثر ابتلای به اسهال ناشی از آب آلوده می‌میرند. در این میان کشورهای در حال توسعه هزینه گزافی را جهت واردات مواد شیمیایی نظیر پلی آلومینیم کلراید و آلوم پرداخت می‌نمایند [۱]. به همین دلیل این کشورها به روشهای کم هزینه که احتیاج به نگهداری و مهارت کمی داشته باشد، نیاز مبرم دارند. در بیشتر تصفیه‌خانه‌های آب ایران از آلوم و کلرید فریک استفاده می‌گردد. هم‌اکنون در تصفیه‌خانه آب اصفهان از پلی آلومینیم کلراید استفاده می‌گردد. استفاد از منعقد کننده‌های سنتزی معایبی دارند که در ادامه به آنها اشاره می‌شود. پلی آلومینیم کلراید و آلوم ناخالصیهایی مانند اپی کلروئیدین که خاصیت سرطانزایی دارند را به آب اضافه می‌نمایند [۲ و ۳]. آلومینیم عامل مهم مسموم کننده در آنسفالوپاتی دیالیزی شناخته شده است. آلومینیم احتمالاً یکی از عوامل دخیل در بیماری آلزایمر می‌باشد [۲، ۳ و ۴]. آلوم در اثر واکنش با قلیائیت آب باعث کاهش pH آب می‌گردد و کارایی آن در آبهای سرد کاهش می‌یابد [۵]. در کشور انگلستان در چندین تصفیه‌خانه آب از آلزینات سدیم (نوعی پلیمر طبیعی که از جلبکهای قهوه‌ای تهیه می‌شود) به مقدار ۰/۴ تا ۰/۵ میلی گرم بر لیتر به عنوان کمک منعقد کننده همراه با آلوم استفاده می‌کنند [۶]. سابقه تاریخی استفاده از بخشهای مختلف مواد گیاهی از قبیل پوست، ریشه، ساقه و دانه جهت زلال‌سازی آب، مربوط به مندرجات کتابی به زبان سانسکریت است که از ۴۰۰۰ سال پیش در کشور هندوستان از دانه‌های درخت نیرمالی^۱ برای زلال‌سازی آب کدر رودخانه‌ها استفاده می‌کردند. در کشور پرو نیز به طور سنتی آب را با شیره لزج برگهای نوعی کاکتوس^۲ زلال می‌کردند [۶]. کاکتوس از جمله مواد طبیعی است که جهت حذف کدورت در مقیاس آزمایشگاهی از آن استفاده شده است. این گیاه ۹۵ درصد کدورت NTU ۱۵۰ را در غلظت بهینه ۵۰ میلی‌گرم بر لیتر حذف می‌نماید [۷]. مؤسسه ملی تحقیقات مهندسی محیط زیست^۳ کشور هند مطالعاتی بر روی دانه گونه‌های مختلف زیر به

منظور تعیین کارایی آنها به عنوان کمک منعقد کننده انجام داده است که عبارت‌اند از: درخت نیرمالی^۴، درخت تمر هندی^۵، گیاه گوار^۶، گیاه ختمی چینی^۷، شنبلیله^۸ و عدس^۹ که این امر نشان دهنده کارایی این مواد جهت حذف کدورت می‌باشد [۶]. بامیه^{۱۰}، برنج^{۱۱}، کیتوسان^{۱۲} و... از جمله سایر مواد طبیعی هستند که جهت حذف کدورت استفاده شده‌اند [۱ و ۸].

در این میان *مورینگا اولیفر* که در جنوب ایران به نام گز روغنی مشهور است، به عنوان مهم‌ترین منعقد کننده طبیعی دنیا شناخته شده است [۹]. *مورینگا اولیفر* یک درخت گرمسیری متعلق به خانواده *مورینگاسه*^{۱۳} است، که شامل ۱۴ گونه می‌باشد [۱ و ۱۰]. در اطراف رود نیل به خصوص کشور سودان از دانه‌های این درخت جهت کاهش کدورت آب استفاده می‌گردد. درخت *مورینگا اولیفر* در اطراف رود نیل به شجره الرواق یا درخت زلال ساز مشهور می‌باشد [۱۱]. گونه اولیفر بومی هند شمالی و معروف‌ترین گونه در بین همه گونه‌هاست. این درخت که نسبت به خشکی مقاوم است هم در نواحی خشک و نیمه خشک و هم در نواحی مرطوب رشد می‌کند و به درخت معجزه^{۱۴} معروف است [۱]. در بعضی از بخشهای هند و آفریقا، غلافها (نیام)، برگها و گل‌های این درخت به عنوان یک منبع غذایی به کار می‌رود [۵ و ۱۲]. برگهای این درخت، سرشار از ویتامین‌ها، مواد معدنی و پروتئین‌ها می‌باشد [۵ و ۱۲]. محتوای کلسیم و آهن دانه‌های درخت *مورینگا* بسیار بالا و فسفر آن پایین است و در فیلیپین جهت کم خونی تجویز می‌گردد [۵ و ۱۲]. روغن استخراج شده از دانه‌های این درخت دارای ۷۳ درصد اولئیک اسید است و جهت پخت و پز و روغن‌کاری استفاده می‌گردد [۱۲]. *مورینگا اولیفر* به سرعت رشد کرده و ارتفاع آن در یکسال به بیش از ۴ متر می‌رسد. ارتفاع نهایی این درخت ۶ تا ۱۵

⁴ *Strychnos potatorum*

⁵ *Tamerindus Indica*

⁶ *Cyamopsis*

⁷ *Hibiscus sabdariffa*

⁸ *Trigonella foenum*

⁹ *Lens esculenta*

¹⁰ Okura

¹¹ Rice

¹² Chitosan

¹³ Moringaceae

¹⁴ Miracle Tree

¹ Nirmali

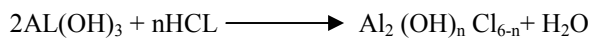
² Cactus

³ National Environmental Engineering

متر است [۱، ۱۲ و ۱۳]. یک گونه از این درخت به نام مورینگا پرجنریا (خار عروس) بومی کشور ایران است و در نواحی بیابانی استان سیستان و بلوچستان رشد می‌نماید [۹]. مزایای استفاده از مورینگا اولیفر/ در تصفیه آب در ادامه آورده شده است. یک عامل ضد میکروبی (Rhamnosyloxy Benzyl-isothiocyanate) در دانه‌های این درخت شناخته شده است که توانایی حذف ۱ تا ۴ لگاریتم کلیفرم را در آب دارد [۱ و ۱۴]. عصاره استخراج شده از دانه‌های مورینگا اولیفر/ رشد کلیفرم، سودوموناس آئروژینوزا، استفیلوکوک آئروس، باکتریوفاژها و ویروس تبخال را مهار می‌نماید که باعث کاهش نیاز به گندزدایی آب می‌گردد [۱۵ و ۱۶]. طبق مطالعات سانی در سال ۱۹۹۴ عصاره دانه مورینگا اولیفر/ همزمان با ۹۹ درصد کاهش کدورت، ۶۰ تا ۷۰ درصد سختی آب را نیز حذف می‌نماید [۱۴]. مطالعات ناراسیا در سال ۱۹۹۸ نشان می‌دهد که عامل فعال انعقادی در عصاره دانه مورینگا اولیفر/ پروتئین کاتیونی دایمری با وزن ملکولی ۱۳ کیلو دالتون و نقطه ایزو الکتریک ۱۰-۱۱ می‌باشد [۵، ۴ و ۱۰]. مطالعات مویبی^۱ در سال ۲۰۰۳ نشان داد که کارایی عصاره دانه مورینگا اولیفر/ در حذف کدورت برابر با کارایی آلوم می‌باشد [۳]. از پوسته دانه مورینگا اولیفر/ جهت تولید کربن فعال استفاده شده است و طبق مطالعات میشل^۲ در سال ۱۹۹۶ ظرفیت جذب فنلی کربن پیرولیز شده حاصل از پوسته مورینگا اولیفر/ برابر با کربن تجاری است [۱۷]. حجم لجن تولید شده به وسیله عصاره دانه مورینگا اولیفر/ برابر کمتر از حجم لجن تولید شده به وسیله آلوم است [۱، ۵ و ۱۰]. لجن بیولوژیکی حاصل از مورینگا اولیفر/ می‌تواند به عنوان کود استفاده گردد و باعث کاهش قابل توجهی در هزینه‌های دفن گردد [۳]. عصاره استخراج شده مورینگا اولیفر/ بر روی pH و هدایت الکتریکی و قلیائیت آب پس از تصفیه تأثیر نمی‌گذارد [۱ و ۱۰]. مطالعات آنسلمه^۳ در سال ۱۹۹۸ نشان می‌دهد که نمک کلرید سدیم، حلالیت اجزای فعال انعقادی در دانه‌های مورینگا اولیفر/ را افزایش می‌دهد [۱۰]. مطالعات تسودا^۴ در سال ۱۹۹۹ نشان می‌دهد که مؤثرترین نمک جهت استخراج عامل فعال انعقادی در دانه‌های مورینگا اولیفر/ نمک کلرید سدیم است. کارایی عصاره استخراج شده توسط کلرید سدیم ۷/۴ برابر بیشتر از عصاره استخراج شده به وسیله آب مقطر در حذف کدورت می‌باشد [۴]. طبق مطالعات اکادا^۵ در سال ۲۰۰۱ عامل فعال پروتئینی استخراج

¹ Muyibi
² Michel
³ Anselme
⁴ Tesuji
⁵ Okuda

شده از دانه‌های مورینگا اولیفر/ به وسیله دیالیز و تعویض یونی ۳۴ برابر مؤثرتر از عصاره استخراج شده توسط آب مقطر است و این ماده فعال پروتئینی دارای وزن ملکولی ۳۰۰۰ دالتون است و در غلظت ۰/۶ میلی‌گرم بر لیتر ۹۹/۹ درصد کدورت NTU ۱۰ را حذف می‌نماید. همچنین این ماده پروتئینی باعث افزایش کربن آلی محلول آب نمی‌گردد [۱۸]. پلی‌آلومینیم کلراید یا آلومینیم کلراید هیدراته از لحاظ ترکیبی یک ماکرو ملکول معدنی است که منومرهای آن یک کمپلکس دو هسته‌ای از آلومینیم می‌باشد [۱۹]. این ترکیب در غلظت‌های پایین در محیط آبی تشکیل کمپلکس چند هسته‌ای داده و همین خاصیت باعث توانایی منحصر به فرد این منعقد کننده در فرآیند انعقاد می‌گردد. این ماده دارای ساختار پلیمری به فرمول عمومی $(Al_3(OH)_{6-x} Cl_x \cdot YH_2O)_z$ می‌باشد که طی واکنش هیدروکسید آلومینیم با اسید کلریدریک مطابق واکنش زیر تولید می‌شود

مقدار Z بین ۱۲ تا ۱۸ متغیر است. ولی برای فرمولاسیون مفید در ۹۵ درصد ترکیبات Z برابر با ۱۵ می‌باشد. در حالت ایده آل میزان Al_2O_3 برابر با ۳۰ درصد می‌باشد [۲۰]. در ملکول‌های پلی‌آلومینیم کلراید، آلومینیم به صورت پلیمری شامل عوامل هیدروکسید و کلراید و در بعضی انواع آن سولفات و نمک‌های معدنی مانند، سدیم، پتاسیم، کلسیم، منیزیم، کلراید و غیره است. برخلاف سولفات آلومینیم که بخش کوچکی از آن به صورت منومر ظاهر می‌شود، در ملکول پلی‌آلومینیم کلراید بخش عمده آلومینیم به شکل پلیمرهای بزرگ آلیگومر از کاتیون‌های Al_{13} با یون‌های $+7$ به صورت $[Al_{13}(OH)_{24}O_4(H_2O)]^{+7}$ ظاهر می‌شود [۲۱]. pH محلول یک درصد پلی‌آلومینیم کلراید ۳/۵ تا ۵ می‌باشد. پلی‌آلومینیم کلراید هم به صورت مایع و هم به شکل جامد با خلوص ۱۸ تا ۳۰ درصد تولید می‌شود [۲۲]. پلی‌آلومینیم کلراید مورد استفاده در این تحقیق از نوع جامد و نمونه مورد استفاده در تصفیه‌خانه آب باباشیخعلی اصفهان بود که ساخت کشور چین می‌باشد.

۲- مواد و روشها

۲-۱- آماده سازی نمونه‌ها

نگهداری مقدار کافی آب حاوی کدورت طبیعی در آزمایشگاه به دلیل ناپایدار بودن عملی نیست، به این ترتیب به منظور حذف فاکتورهای مداخله کننده، از آب مقطر استفاده گردید. آزمایشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام شد. ابتدا به صورت تصادفی از شیر آب

شکل ۱- دانه‌های مورینگا اولیفر با پوسته و غلاف

شکل ۲- دانه‌های مورینگا اولیفر بدون پوسته و غلاف

که به صورت پودر سفید رنگ وجود دارد، در نمونه آب گرفته شده از شیرهای آب موجود در آزمایشگاه، کدورت مصنوعی ایجاد گردید. به این ترتیب که ۱۰ گرم از پودر کائولین وزن شده را به مدت ۳ ساعت در یک آون با دمای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد خشک کرده و سپس از آون خارج نموده و به مدت نیم ساعت در دسیکاتور قرار داده و حدود ۵۰ میلی‌لیتر آب مقطر به پودر کائولین اضافه گردید. سوسپانسیون را به مدت ۲۴ ساعت در حرارت اتاق قرار داده و بعد از آن حجم مخلوط را به ۱/۵ لیتر رسانیده و توسط همزن برقی به مدت ۲۰ دقیقه کاملاً مخلوط گردید. سپس سوسپانسیون را به مدت ۴ ساعت در حالت سکون قرار داده تا ذرات درشت‌تر ته‌نشین گردند. یک لیتر از مایع رویی به یک ارلن شیشه‌ای منتقل و به عنوان استوک نگهداری شد [۲].

موجود در آزمایشگاه نمونه‌ای به حجم ۶ لیتر برداشت گردید و سپس از سوسپانسیون کائولین سبک مطابق روش اسمیت و کوهن جهت ایجاد کدورت در نمونه‌ها استفاده شد [۲]. دانه‌های مورد استفاده در این تحقیق از مرکز تحقیقات کشاورزی استان بوشهر تهیه گردید و پس از تأیید گونه این درخت توسط کارشناسان آن مرکز، گونه دانه‌های این درخت توسط اساتید گروه فارماکوتوزی دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان مورد تأیید قرار گرفت. در شکل‌های ۱ و ۲، تصویر دانه‌های این درخت آورده شده است.

۲-۲- سوسپانسیون کائولین

در این تحقیق با استفاده از کائولین سبک ساخت شرکت فلوکا^۱ و با فرمول شیمیایی $H_2Al_2Si_2O_8 \cdot 8H_2O$ (سیلیکاژل آلومینیم هیدراته)

^۱ Fluka

۳-۲- استخراج عصاره دانه مورینگا/اولیفر

میوه درخت مورینگا/اولیفر، ۲۰-۳۰ سانتی متر طول دارد و هر میوه حاوی ۲۰ دانه کروی شکل است. به طور متوسط هر دانه ۳-۴ گرم وزن دارد [۵]. جهت استخراج عصاره دانه مورینگا/اولیفر ابتدا پوسته دانه را جدا کرده و سپس هسته آن را در هاون له کرده و ۵ گرم پودر دانه مورینگا/اولیفر را با ۵۰۰ میلی لیتر از حلال کلرید سدیم ۱ مولار مخلوط نموده و سوسپانسیون به مدت ۱۰ دقیقه با استفاده از یک همزن مغناطیسی جهت استخراج عصاره، بهم زده شد. در ادامه سوسپانسیون را از یک فیلتر کاغذی با روزه های ۸ میکرومتری عبور داده و عصاره عبوری از فیلتر جهت آزمایش‌ها استفاده گردید [۴].

۴-۲- تعیین غلظت بهینه عصاره دانه مورینگا/اولیفر و پلی آلومینیم کلراید

ابتدا هر یک از بشرها با ۱۰۰۰ میلی لیتر از نمونه آب ساخته شده با کدورت مشخص پر شد و بر روی نمونه‌ها آزمایش‌هایی به ترتیب زیر انجام گردید:

۱- تعیین میزان pH و کدورت اولیه نمونه‌ها؛

۲- آزمایش جار بر روی نمونه‌های آب خام با هر یک از دو منعقد کننده عصاره دانه مورینگا/اولیفر و پلی آلومینیم کلراید به تنهایی انجام گرفت و غلظت بهینه هر یک از مواد در حذف کدورت به دست آمد. در این آزمایش‌ها جهت تعیین غلظت بهینه عصاره دانه مورینگا/اولیفر و پلی آلومینیم کلراید از غلظتهای ۵۰، ۴۵، ۴۰، ۳۵، ۳۰، ۲۵، ۲۰، ۱۵، ۱۰ و ۵ میلی گرم بر لیتر استفاده گردید (فاز ۱).

۳- در فاز ۲ آزمایش‌ها، pH نمونه‌های آب حاوی کدورت مشخص در چهار مقدار ۸، ۷، ۶ و ۵ به وسیله هیدروکسید سدیم و اسید کلریدریک تنظیم گردید. که هدف از انجام این آزمایش تعیین اثر pH بر روی کارایی این دو منعقد کننده بود؛

۴- میزان تغییرات pH و کدورت نهایی نمونه‌ها پس از انجام آزمایش‌های جار در هر دو فاز فوق بررسی گردید؛

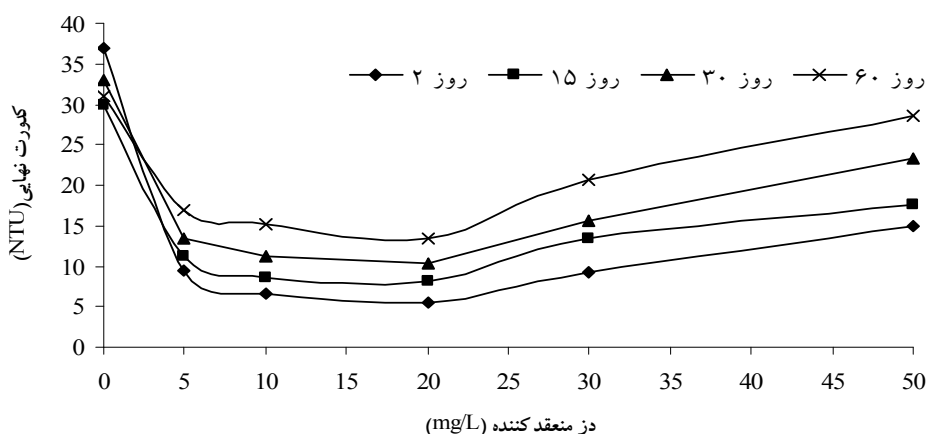
۵- یک نمونه از عصاره استخراج شده به مدت ۲ روز، ۱۵ روز، ۳۰ روز و ۶۰ روز در یخچال نگهداری گردید. کارایی این عصاره‌ها در حذف کدورت نمونه‌های آب با کدورت اولیه ۵۰ NTU و pH برابر با ۷ آزمایش گردید که نتایج در شکل ۳ آورده شده است.

آزمایش‌های جار به وسیله دستگاه شش خانه‌ای ساخت شرکت فیلیپس و براید انجام گردید. سرعت اختلاط تند و کند به ترتیب ۱۲۰ دور در دقیقه به مدت ۲ دقیقه و ۴۰ دور در دقیقه به مدت ۲۰ دقیقه و زمان ته‌نشینی برابر ۳۰ دقیقه در نظر گرفته شد. جهت تعیین کدورت نمونه‌ها از دستگاه کدورت سنج HACH 2100A و برای اندازه‌گیری میزان pH از دستگاه pH متر استفاده گردید.

۳- نتایج و بحث

در این تحقیق سه محدوده کدورت بالا از ۱۰۰۰ NTU تا ۵۰۰ NTU، کدورت متوسط ۵۰ NTU و کدورت پایین ۱۰ NTU در آب ایجاد گردید و کارایی عصاره دانه مورینگا/اولیفر و پلی آلومینیم کلراید در حذف کدورت‌های فوق مقایسه گردید. نتایج در شکل‌های ۴ تا ۷ آورده شده است.

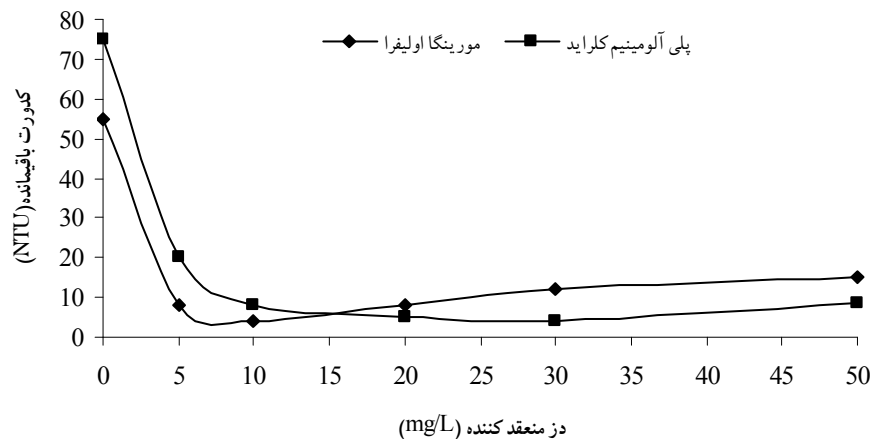
¹ Philips & Brid

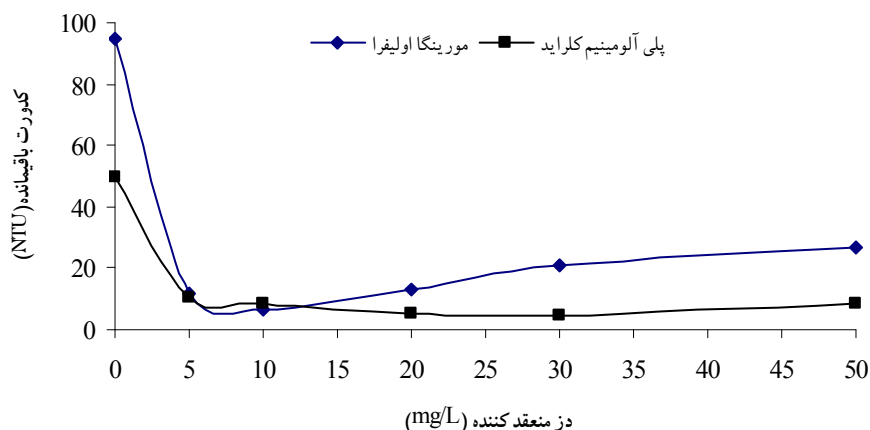
شکل ۳- تأثیر زمان نگهداری بر روی کارایی عصاره دانه مورینگا/اولیفر در حذف کدورت اولیه ۵۰ NTU و pH اولیه برابر با ۷

کاهش می‌یابد. غلظت بهینه پلی‌آلومینیم کلراید در حذف کدورت ۵۰۰ NTU برابر ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر و pH بهینه برابر با ۸ می‌باشد. پلی‌آلومینیم کلراید قادر به حذف ۹۸/۹ درصد کدورت ۵۰۰ می‌باشد و کدورت نهایی را به ۵/۵ NTU کاهش می‌دهد. طبق شکل ۶، عصاره دانه مورینگا/ولیفرا قادر به کاهش ۹۱ درصد کدورت ۵۰ NTU می‌باشد. عصاره دانه مورینگا/ولیفرا در غلظت بهینه ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر و pH بهینه برابر با ۷، کدورت ۵۰ را تا ۶ NTU کاهش می‌دهد. غلظت بهینه پلی‌آلومینیم کلراید در حذف کدورت ۵۰ NTU برابر با ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر و pH بهینه مذکور به ۴/۵ NTU کاهش می‌یابد. پلی‌آلومینیم کلراید قادر به حذف ۸۹ درصد کدورت ۵۰ NTU می‌باشد. طبق شکل ۷، غلظت و pH بهینه عصاره دانه مورینگا/ولیفرا جهت حذف کدورت ۱۰ NTU برابر با ۳۰ میلی‌گرم بر لیتر و pH برابر با ۸ می‌باشد به این

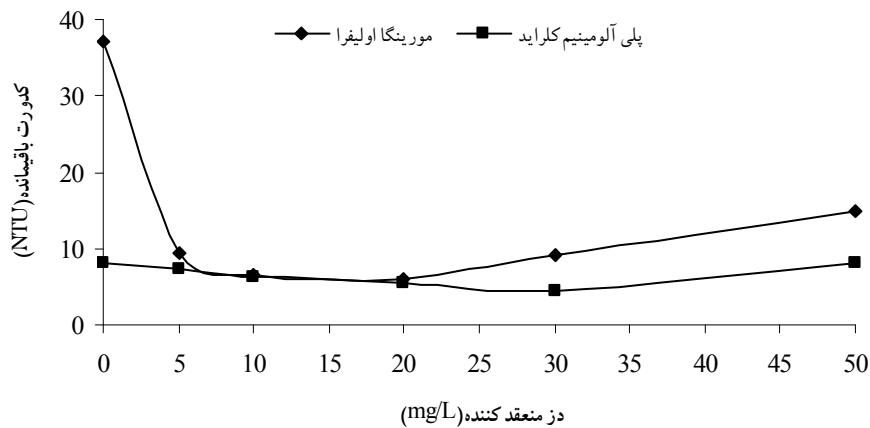
طبق شکل ۴، غلظت بهینه عصاره دانه مورینگا/ولیفرا در حذف کدورت ۱۰۰۰ NTU برابر با ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر و pH بهینه برابر با ۸ می‌باشد. غلظت ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر عصاره دانه مورینگا/ولیفرا قادر به حذف ۹۹/۴ درصد کدورت اولیه ۱۰۰۰ NTU می‌باشد و کدورت نهایی در غلظت بهینه ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر به ۴/۱ NTU کاهش یافته است. غلظت بهینه پلی‌آلومینیم کلراید در حذف کدورت ۱۰۰۰ NTU برابر با ۳۰ میلی‌گرم بر لیتر و pH بهینه برابر با ۸ می‌باشد. پلی‌آلومینیم کلراید در غلظت ۳۰ میلی‌گرم بر لیتر قادر به حذف ۹۹/۶ درصد از کدورت اولیه ۱۰۰۰ NTU می‌باشد و کدورت نهایی را به ۴ NTU کاهش می‌دهد. طبق شکل ۵، غلظت بهینه عصاره دانه مورینگا/ولیفرا در حذف کدورت ۵۰۰ NTU برابر با ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر و pH بهینه برابر با ۶ می‌باشد. در این غلظت، عصاره دانه مورینگا/ولیفرا قادر به حذف ۹۸/۷ درصد کدورت می‌باشد و کدورت ۵۰۰ NTU به ۶/۲ NTU

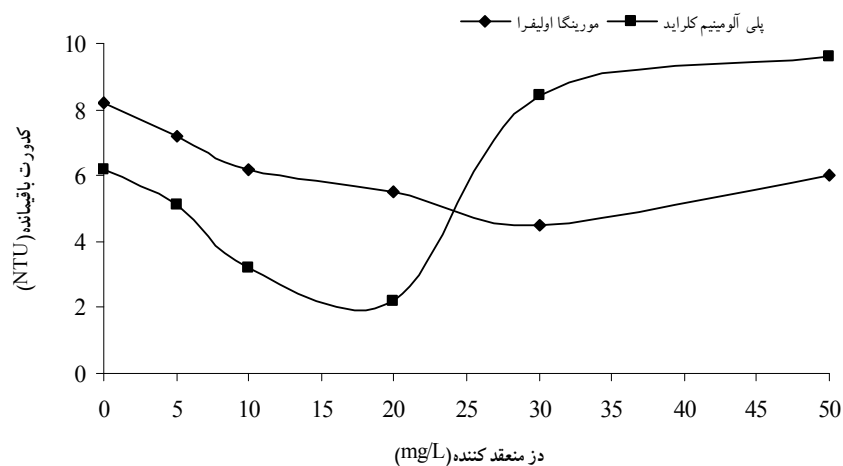
شکل ۴- مقایسه کاهش کدورت متعاقب استفاده از غلظتهای مختلف عصاره دانه مورینگا/ولیفرا و پلی‌آلومینیم کلراید بر روی نمونه آب با کدورت اولیه برابر ۱۰۰۰ NTU

شکل ۵- مقایسه کاهش کدورت متعاقب استفاده از غلظتهای مختلف عصاره دانه مورینگا/ولیفرا و پلی‌آلومینیم کلراید بر روی نمونه آب با کدورت اولیه برابر ۵۰۰ NTU

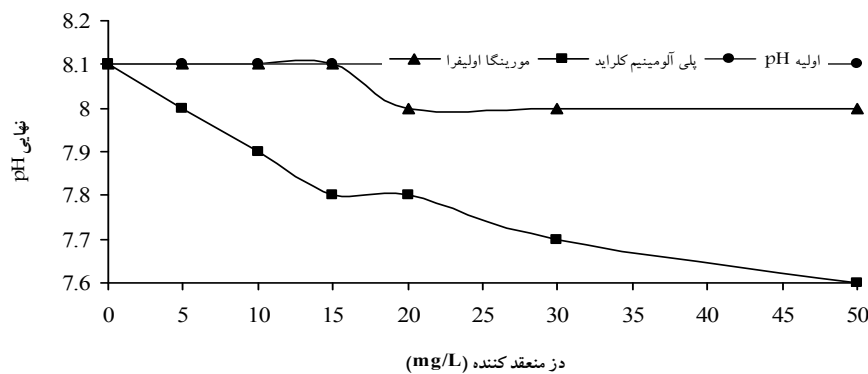
شکل ۶- مقایسه کاهش کدورت متعاقب استفاده از غلظتهای مختلف عصاره دانه مورینگا/ولیفر و پلی آلومینیم کلراید بر روی نمونه آب با کدورت اولیه برابر ۵۰ NTU

شکل ۷- مقایسه کاهش کدورت متعاقب استفاده از غلظتهای مختلف عصاره دانه مورینگا/ولیفر و پلی آلومینیم کلراید بر روی نمونه آب با کدورت اولیه برابر ۱۰ NTU

کارایی در کدورت ۵۰ NTU و pH برابر با ۷ در زمان نگهداری ۲ روز و در غلظت بهینه ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر کارایی عصاره ۸۹ درصد به دست آمد. در زمان نگهداری ۱۵ روز در همان غلظت کدورت ۵۰ NTU به ۸/۱ NTU کاهش یافت که کارایی عصاره ۸۳ درصد بود و در زمان نگهداری ۳۰ روز در همان غلظت کدورت ۵۰ NTU به ۱۰/۲ NTU کاهش یافت، که به این ترتیب عصاره دانه مورینگا/ولیفر ۷۹/۴ درصد کارایی داشت. همچنین در زمان نگهداری ۶۰ روز در همان میزان غلظت کدورت اولیه ۵۰ NTU به ۱۳/۵ NTU کاهش یافت، که نشان می‌دهد، کارایی عصاره دانه مورینگا اولیفر در حذف کدورت ۷۳ درصد می‌باشد. طبق شکل‌های ۴ تا ۷ نتایج زیر به دست آمد:

ترتیب که کدورت ۱۰ NTU به ۴/۵ NTU کاهش می‌یابد. عصاره دانه مورینگا/ولیفر قادر به کاهش ۵۵ درصد کدورت ۱۰ NTU می‌باشد. غلظت و pH بهینه پلی‌آلومینیم کلراید در حذف کدورت ۱۰ NTU برابر با ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر و ۸ می‌باشد و پلی‌آلومینیم کلراید قادر به حذف ۸۹ درصد کدورت ۱۰ NTU می‌باشد. طبق شکل ۸، عصاره دانه مورینگا/ولیفر تأثیر اندکی بر pH نمونه‌های آب دارد و pH را به میزان ۰/۱ کاهش می‌دهد، در صورتی که پلی‌آلومینیم کلراید باعث کاهش pH به میزان کمتر از ۰/۵ می‌گردد. شکل ۳، تأثیر زمان نگهداری را بر کارایی عصاره دانه مورینگا/ولیفر نشان می‌دهد. با افزایش زمان نگهداری، کارایی عصاره مورینگا/ولیفر به میزان اندکی کاهش می‌یابد. به طوری که بهترین

شکل ۸- تأثیر غلظت منعقدکننده عصاره دانه مورینگا اولیفرآ و پلی آلومینیم کلراید بر روی نمونه آب با pH اولیه برابر با ۱ و ۸

۵- طبق شکل ۸، عصاره دانه مورینگا اولیفرآ باعث کاهش pH نهایی نمونه‌های آب نمی‌گردد؛ در صورتی که پلی آلومینیم کلراید به طور متوسط باعث کاهش کمتر از ۰/۵ در pH نهایی نمونه‌های آب می‌گردد.

۶- افزایش زمان نگهداری باعث کاهش کارایی عصاره دانه مورینگا اولیفرآ می‌گردد. آزمون آماری Anova ($Pvalue = 0.000$) نشان دهنده همین امر است. طبق مطالعات پیترا^۱ در سال ۲۰۰۱ پلی آلومینیم کلراید نیز در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد فقط به مدت ۴ تا ۵ ماه کارایی اولیه خود را حفظ می‌نماید [۲۳].

۷- نتایج آنالیز آماری Anova ($Pvalue = 0.000$) نشان دهنده این است که منعقد کننده پلی آلومینیم کلراید باعث کاهش pH می‌گردد. همچنین کاهش pH باعث کاهش کارایی پلی آلومینیم کلراید می‌گردد (جدول ۲).

۸- مطالعات نشان می‌دهد که مکانیسم غالب در حذف کدورت توسط عصاره دانه مورینگا اولیفرآ، جذب سطحی و خنثی‌سازی بار و پل زنی بین ذره‌ای می‌باشد. نتایج مطالعه فوق نیز بیانگر این است که با کاهش غلظت کائولین، غلظت مورد نیاز مورینگا اولیفرآ نیز افزایش یافته است و نشان دهنده این است که مکانیسم غالب، جذب سطحی و خنثی‌سازی بار می‌باشد؛ در حالی که مکانیسم غالب پلی آلومینیم کلراید پل زنی بین ذره‌ای می‌باشد.

۱- کارایی منعقد کننده عصاره دانه مورینگا اولیفرآ بر خلاف پلی آلومینیم کلراید تحت تأثیر pH نمی‌باشد و pH به میزان اندکی باعث افزایش کارایی آن می‌گردد که این از مزایای منعقد کننده‌های طبیعی می‌باشد.

۲- عصاره دانه مورینگا اولیفرآ طبق شکل ۴، در غلظت ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر نسبت به پلی آلومینیم کلراید در غلظت ۳۰ میلی‌گرم بر لیتر قادر به حذف کدورت ۱۰۰۰ NTU می‌باشد.

۳- با کاهش کدورت، کارایی عصاره دانه مورینگا اولیفرآ کاهش می‌یابد. به طوری که غلظت بهینه آن از ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر به ۳۰ میلی‌گرم بر لیتر افزایش می‌یابد. اما پلی آلومینیم کلراید در کدورت‌های پایین کارایی بهتری دارد.

۴- نتایج آنالیز آماری نشان می‌دهد که میانگین کارایی منعقد کننده پلی آلومینیم کلراید در حذف کدورت‌های (۱۰، ۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ NTU) درصد و انحراف معیار آن $7/8 \pm$ می‌باشد. میانگین کارایی عصاره دانه مورینگا اولیفرآ در حذف کدورت‌های (۱۰، ۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ NTU) درصد و انحراف معیار آن $20/8 \pm$ می‌باشد (جدول ۱).

نتایج آزمون آماری t مستقل، این اختلاف را معنی‌دار نشان می‌دهد ($Pvalue < 0.001$). یعنی این که بین کارایی پلی آلومینیم کلراید و عصاره دانه مورینگا اولیفرآ در حذف کدورت‌های فوق اختلاف معنی داری وجود داشته و کارایی پلی آلومینیم کلراید بیشتر است.

¹ Peter

جدول ۱- مقایسه میانگین درصد حذف کدورت در پلی آلومینیم کلراید و عصاره مورینگا اولیفرآ

انحراف معیار	میانگین	تعداد (N)	نوع منعقد کننده
۷/۸	۹۲/۴	۹۶	پلی آلومینیم کلراید
۲۰/۸	۸۳/۲	۹۶	عصاره مورینگا اولیفرآ

جدول ۲- تأثیر pH بر روی حذف کدورت توسط منعقد کننده پلی آلومینیم کلراید

کدورت اولیه (NTU)	pH اولیه	غلظت پلی آلومینیم کلراید	کدورت نهایی (NTU)	درصد حذف کدورت
۵۰	۸/۱	۲۰	۴/۵	۹۱
۵۰	۷/۱	۲۰	۶	۸۸
۵۰	۶/۱	۲۰	۹/۳	۸۱
۵۰	۵/۱	۲۰	۱۳/۲	۷۳

۹- هزینه کشت هر کیلو گرم دانه مورینگا / اولیفر / تقریباً ۲ دلار است و در مقایسه با هزینه تولید آلوم و پلی آلومینیم کلراید (هر کیلوگرم تقریباً ۱ دلار) هزینه بیشتری لازم دارد. اما از لحاظ بهداشتی استفاده از عصاره استخراج شده مورینگا / اولیفر دارای مضرات کمتری است. با توجه به رشد این درخت در مناطق جنوبی ایران، نیاز به مطالعه بیشتری در مورد افزایش کشت این درخت می باشد تا امکان استفاده از دانه های این درخت جهت تصفیه آب های مناطق روستایی و مناطقی با کدورت زیاد (اهواز) فراهم گردد. طبق

مطالعات فولکارد^۱ در سال ۲۰۰۴ بر اساس متوسط تولید سه کیلوگرم دانه برای هر درخت، با محصول یک درخت می توان ۳۰ متر مکعب آب را تصفیه کرد (غلظت ۱۰۰ میلی گرم بر لیتر). بعلاوه اگر فاصله هر درخت سه متر باشد، از هر یک هکتار سطح زیر کشت این درختان می توان 30×10^4 متر مکعب آب را تصفیه نمود [۲۴]. در پایان پیشنهاد می گردد که این تحقیق بر روی آب ورودی تصفیه خانه آب اصفهان در مقیاس پایلوت انجام گردد.

^۱ Folkard

۴- مراجع

- 1-Kebreab, A. G. (2004). "Moringa seed and pumice as alternative natural materials for drinking water treatment." KTH Land and Water Resources Engineering Univ., TRITA.LWR PhD THESIS 1013.
- ۲- مصطفی پور، ف. (۱۳۸۴). "حذف آرسنیک و آلومینیم در آب آشامیدنی با استفاده از فرآیند DAF." پایان نامه دکترای بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.
- 3- Muyibi, M.S., and Akif, M.S.(2003). "Treatment of surface water with *Moringa oleifera* seed extract and alum-comparative study using a pilot scale water treatment plant." *J. Env. Studies*, 60(6) , 617-626.
- 4- Okuda, T., and Bass, A.U. (1999). "Improvement of extraction method of coagulation active component from *Moringa oleifera* seed." *Wat. Res.*, 33 (15) , 3373-3378.
- 5- Katayon, S., Megat Mohd Noor, M.J., Asma, M., Abdul Ghani, L.A., Thamer, A.M., Azni, I., Ahmad, J. Khor, B.C., and Suleyman, A.M. (2006). "Effects of storage condition of *Moringa oleifera* seeds on its performance in coagulation." *Bio. Technology*, 97(13), 1455-1460.
- ۶- عظیمی، ع.ا.، و زمان زاده، م.ز. (۱۳۸۳). *تصفیه آب های سطحی در کشورهای در حال توسعه*، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۹۲-۱۰۰.
- 7- Zhang, J., Zhang, F., Luo, Y., and Yang, H.(2006). "A preliminary study on cactus as coagulant in water treatment." *Process Biochemistry*, 41(3), 730-733.
- 8- Diaz, A, Rincon, N., Escorichuela, A., and Fernandez, N. (1999). "A preliminary evaluation of turbidity removal by natural coagulants indigeneous to Venezuela." *Process Biochemistry*, 35, 391-395.
- ۹- مظفریان، و. (۱۳۷۵). *فرهنگ نامهای گیاهان دارویی*، انتشارات فرهنگ معاصر، تهران ، ۳۵۳-۳۵۴.

- 10- Anselme, N., and Narasish, K.S. (1998). "Quality of water treated by coagulation using *Moringa oleifera* seeds." *Wat. Res.*, 32 (3), 781-791.
- ۱۱- وکیلی، ب. (۱۳۷۶). "استفاده از گیاهان دارویی به عنوان پلی الکترولیت های طبیعی در فرآیند تصفیه آب و مقایسه آنها با پلی الکترولیت مصنوعی از نظر کارایی و اقتصادی." پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان .
- 12- Martin, L. (2004). "The Moringa tree." *Echo technical note*, <www.xc.org/echo/the moringa>, (Nov. 11, 2006).
- 13- Lilliehook, H. (2005). "Use of sand filtration on river water flocculater with *Moringa oleifera*." Master thesis, Lulea University, Department of civil and environmental engineering.
- 14-Muyibi, S.A., and Euion, L.M. (1995). "*Moringa oleifera* seeds for softening hard water." *J. Water Res.*, 29 (4), 1099-1105.
- 15-Lipipun, V. (2003). "Efficacy of thai medicinal plant extracts against herps simplex virus type1 infection in vitro and in vivo." *Antiviral Research*, 60(3), 175-180.
- 16-Caceres, A. (1991). "Pharmacological properties of *Moringa oleifera* preliminary screening for antimicrobial activity." *J. Ethnopharmacol*, 33, 213-220.
- 17- Warhurst, A.M., Mc Connachie, G.L. and Pollard, S.J.T. (1999). "The production of activated carbon for water treatment in Malawi from the waste seed husks of *Moringa oleifera*." *Wat. Sci. Technology*, 34, 177-184.
- 18- Okuda, T., Bass, A.U., Nishijima, W., and Okada, M. (2001). "Isolation and characterization of coagulant extracted from *Moringa oleifera* seed by salt olution." *Wat. Res.*, 35 (2), 405-410.
- ۱۹- شرکت شیمیایی تصفیه تهران. (۱۳۸۴). *استفاده از پلی آلومینیم کلراید در تصفیه آب و فاضلاب، سهمی خاص.*
- 20- Shanawaz, S., Yeomin, Y., Gray, A., and Jaekyng, Y. (2004). "Determining effectiveness of conventional and coagulants through effective characterization schemes." *J. Chemosphere* , 57, 1115-1122.
- 21- Mccurdy, K., Carlson, K., and Gregory, D.(2004). "Floc morphology and cyclic shearing recovery comparison of alum and polyaluminium chloride coagulants." *Wat. Res.*, 38, 486-494.
- ۲۲- قره چاهی، ع. (۱۳۸۰). *کاربرد پلی آلومینیم کلراید در تصفیه آب آشامیدنی، تحقیقات علمی کاربردی تصفیه خانه آب اصفهان، انتشارات وزارت نیرو، ۳۰-۴۰.*
- 23- Peter, G., and Fisher, S. (2001). "Using polyaluminium coagulants in water treatment." *Proc., Water Industry Operators Association*, Australia.
- 24- Folkard, G.K., and Sutherland, J. (2004). "Water clarification using *Moringa oleifera* seed coagulant." <<http://www.lboro.ac.uk/well/resources/technical-briefs.pdf>>, (Nov., 11, 2006).